

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

28 жовтня в Києві відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На Пленум були запрошені перші секретарі обкомів партії та голови виконкомів обласних Рад депутатів трудящих, які не входять до складу Центрального Комітету та Ревізійної комісії Комуністичної партії України, а також секретарі ряду міських комкомів і райкомів партії та голови виконкомів міських Рад депутатів трудящих, голови республіканських комітетів та обласних рад професійних спілок, голови деяких фабрично-заводських місцевих комітетів, керівники республіканських міністерств, відомств та організацій.

Присутні вшанували вставанням пам'ять померлого кандидата в члени ЦК КП України, першого заступника міністра сільського господарства УРСР О. А. Гризи.

Пленум розглянув питання «Про завдання партійних організацій республіки по поліпшенню керівництва профспілками». З доповіддю виступив секретар ЦК КП України тов. І. К. Лутак.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші О. Ф. Ватченко — перший секретар Дніпропетровського обкому партії, М. М. Всеволозький — перший секретар Запорізького обкому партії, К. З. Крайнова — голова фабкому профспілки Херсонського бавовняного комбінату, М. С. Стратонов — перший секретар Луганського міського обкому партії, Л. Ф. Глуценко — слюсар Харківського електромеханічного заводу, М. М. Борисенко — перший секретар Чернігівського обкому партії, В. П. Петров — голова Донецької обласної ради професійних спілок, М. С. Вороненко — директор Львівського заводу телеграфної апаратури ім. 50-річчя Жовтневої революції, Я. П. Куликов — міністр чорної металургії УРСР, Я. П. Погребняк — перший секретар Миколаївського обкому партії, А. І. Колесник — голова завкому профспілки київського заводу «Арсенал» ім. В. І. Леніна, В. І. Сиволоб — перший секретар Краснолиманського райкому КП України Донецької області, В. К. Клименко — голова Української республіканської ради професійних спілок, Т. М. Чемодуров — голова Кримського обкомкомуні, І. І. Гладкий — голова республіканського комітету профспілки працівників нафтової і хімічної промисловості, М. М. Санов — міністр харчової промисловості УРСР, Н. Ф. Савкіна — голова Полтавської обласної ради професійних спілок, А. Н. Демкович — голова республіканського комітету профспілки працівників вугільної промисловості.

На Пленумі з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест.

По обговореному питанню Пленум прийняв відповідне рішення.

На цьому Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України закінчив свою роботу.

Кіевська обласна
ТЕКА
Видання № 130 (1442) Кривого

ЧЕТВЕР

30 ЖОВТНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Мітинг радянсько-чехословацької дружби в Москві

Мітинг радянсько-чехословацької дружби відбувся 27 жовтня в Кремлівському палаці з'їзду. На мітингу були присутні близько шести тисяч москвичів. У президії були члени партійно-державної делегації ЧССР, керівники КПРС і Радянського Уряду.

На мітингу виступив зустрітний бурхливим оплесками Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев. Від імені Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради і Уряду СРСР, від імені всіх присутніх у залі москвичів, він сердечно вітав партійно-державну делегацію братньої Чехословаччини. Ніщо і ніхто не може захитати дружбу і братерство радянського і чехословацького народів, загартовані життя і спільною боротьбою, підкреслив промовець. Ми йшли разом, йдемо разом і разом будемо іти одним шляхом до нашого спільного майбутнього — до комунізму!

Прямо підтвердження цьому, заявив Генеральний секретар ЦК КПРС, підсумки нішнього візиту чехословацької партійно-державної делегації в Радянський Союз. Наші переговори охопили найважливіші сторони відносин між обома партіями і країнами, а також найбільші проблеми сучасної міжнародної обстановки. Вони знову показали, що між нами існує повна єдність поглядів в усіх принципових питаннях соціалістичного будівництва і світової політики.

Як і наші чехословацькі друзі, ми надаємо особливого значення поглибленню співробітництва комуністичних партій Радянського Союзу і Чехословаччини. Це співробітництво ми вважаємо вирішальним фактором зміцнення братерського союзу і дружби наших держав і народів.

Товариш Л. І. Брежнев особливо підкреслив ту атмосферу взаємного довіри, якою характеризувалися переговори. Він відзначив, що делегація обговорювала складні, великі проблеми і говорили однією мовою — мовою дружби, котрій чужі будь-які недомовки.

Ось уже майже півтора року, говорить далі Л. І. Брежнев, як думки і почуття радянських комуністів і всіх радянських лю-

дей, як і громадян інших соціалістичних країн, привернуті до подій у Чехословаччині. Багато довелось нам пережити за цей час — тривогу за долю соціалізму в братній країні, яка опинилась під натиском з'єднаних сил внутрішньої і зовнішньої реакції.

У нас в Радянському Союзі розглядають вересневий Планум ЦК КПЧ як новий великий крок уперед по шляху, наміченому на пленумах ЦК КПЧ в квітні і травні цього року, як один з найважливіших етапів в історії Комуністичної партії Чехословаччини. Боротьба чехословацьких комуністів, чехословацьких трудящих за зміцнення соціалістичних завоювань має велике інтернаціональне значення, підкреслив промовець.

Уроки цих подій ще раз наочно, переконливо показали, що будівництво соціалізму проходить в умовах класової боротьби, яка набирає часом гострих форм. Доти, поки існує імперіалізм, він не припинить своїх спроб втручатися в справи соціалістичних країн, спроб встановити свого роду змичку, співробітництво з недобитками скинутих експлуататорських класів і всіма носіями старих поглядів, що неминує зберігаються у деякій частині населення протягом тривалого часу після соціалістичної революції. Постійно зберігати революційну пильність — ось чого вчить досвід класової боротьби, яка розгорнулася в Чехословаччині.

Тов. Л. І. Брежнев говорить про велике значення дальшого розвитку політичного та економічного співробітництва країн соціалізму.

Лише кілька місяців, відзначив промовець, відділяють нас від знаменної дати в житті Комуністичної партії і Радянського народу, всього прогресивного людства — 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Наша партія розглядає підготовку до Ленінського ювілею як своєрідний звіт про втілення в життя безсмертних заповітів Ілліча.

Велика дружба Радянського Союзу і Чехословаччини, підкреслив наприкінці Генеральний секретар ЦК КПРС, зростає і

міцніє в спільному нашому русі до єдиної мети. Вона наповнюється дедалі глибшим змістом. Одноставно прийняте нами рішення підписати до 25-річчя визволення Чехословаччини новий договір про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу, покликане послужити дальшому зміцненню цієї дружби.

Л. І. Брежнев побажав чехословацьким друзям нових успіхів у розв'язанні великих творчих завдань, що стоять перед соціалістичною Чехословаччиною.

На мітингу виступили тепло зустрітими присутніми Президент ЧССР Л. Свобода і Перший секретар ЦК КПЧ Г. Гусак.

З перших же хвилин нашого перебування на радянській землі, сказав у своїй промові товариш Густав Гусак, ми почували себе, як у своїх друзів, як у найближчих союзників і товаришів. Всюди ми зустрічали вияви симпатії, товариських і братніх почуттів до Комуністичної партії Чехословаччини, нашого народу і держави. Перший секретар ЦК КПЧ відзначив, що в радянсько-чехословацьких переговорах підтвердилась повна єдність поглядів в усіх найважливіших питаннях. Ми будемо, підкреслює промовець, в тісному співробітництві розвивати політичні, економічні, наукові і військові зв'язки між нашими країнами і в усій соціалістичній співдружності.

Тов. Г. Гусак від імені чехословацької делегації заявив, що чехословацькі комуністи і трудящі ЧССР сповнені рішучістю зміцнювати марксистсько-ленінську політику Комуністичної партії, будувати соціалістичну Чехословаччину як міцну ланку соціалістичної співдружності і всебічно поглиблювати дружні, товариські і братерські відносини з першою соціалістичною державою — великим Радянським Союзом, його Комуністичною партією і радянським народом.

Мітинг у Кремлівському палаці з'їзду перетворився в яскраву демонстрацію радянсько-чехословацької дружби, пролетарського інтернаціоналізму.

(ТАРС).

ПОВНА ЄДНІСТЬ ПОГЛЯДІВ І ПОЗИЦІЙ

На запрошення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського Уряду з 20 по 28 жовтня в СРСР перебувала з офіційним дружнім візитом партійно-державна делегація ЧССР у складі: Першого секретаря ЦК КПЧ Густава Гусака (глава делегації), члена Президії ЦК КПЧ, Президента ЧССР Людвіка Свободи, члена Президії ЦК КПЧ, Голови уряду ЧССР Олдржиха Черніка та інших партійних і державних діячів Чехословаччини.

Під час перебування в Москві партійно-державна делегація ЧССР зустрічалась і провадила переговори з партійно-державною делегацією Радянського Союзу, до якої входили: Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев (глава делегації), член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін та інші.

Переговори проходили в обстановці товарищескої і братерства, в душі взаємного довіри і поваги, щирості і сердечності, говориться в спільній радянсько-чехословацькій заяві, підписаній у Москві 27 жовтня.

В ході переговорів було підтверджено цілковиту одноставність в оцінці шляхів дальшого всебічного розвитку радянсько-чехословацьких відносин.

Значне місце в переговорах зайняли питання розвитку соціалістичної економіки і економічного співробітництва обох країн.

Сторони надають великого значення зміцненню дружби і тісного співробітництва Збройних Сил Радянського Союзу, Чехословаччини та інших братніх країн, вказується в Заяві. Відповідно до цього поглиблюватимуться взаємодії і дружба між з'єднаннями Чехословацької Народної Армії і радянськими військами,

тимчасово розміщеними на території ЧССР.

Партійно-державні делегації обох країн заявляють про непохитну рішучість Радянського Союзу і Чехословаччини зміцнювати свій братній союз, всіляко сприяти згуртованості всієї соціалістичної співдружності, зростанню її сил і могутності.

У ході переговорів відбувся обмін інформацією з питань партійного і державного життя обох країн.

Відповідно до рішень вересневого Пленуму ЦК КПЧ і вищих законодавчих та урядових органів ЧССР чехословацька делегація, відзначається в Заяві, оцінює дії п'яти братніх соціалістичних країн у критичні серпневі дні 1968 року як акт інтернаціональної солідарності, що допоміг заступити дорогу антисоціалістичним контрреволюційним силам. Напередодні 100-річчя з дня народ-

ження великого генія пролетарської революції В. І. Леніна КПРС і КПЧ висловлюють свою непохитну вірність його заповітам, рішучість послідовно застосовувати в своїй діяльності, у взаємних відносинах між партіями ленінські принципи інтернаціоналізму, вести народи своїх країн до перемоги комунізму.

У Заяві сказано, що обидві делегації одноставно вирішили, зберігаючи вірність договорі про дружбу, взаємну допомогу і післявоєнне співробітництво, укладеному між СРСР і Чехословаччиною 12 грудня 1943 року в період спільної боротьби проти фашизму і проваженому в листопаді 1963 року, з метою дальшого зміцнення дружби і братерства своїх народів ознаменувати 25-у річницю визволення Чехословаччини від гітлерівських загарбників підписанням нового договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу, який відповідатиме зрослому за післявоєнний період рівневі радянсько-чехословацьких братерських відносин.

(ТАРС)

Дружба на вічні часи

ПЕРЕБУВАННЯ НА УКРАЇНІ ПАРТІЙНО-ДЕРЖАВНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

24—26 жовтня на Україні гостювала партійно-державна делегація Чехословацької Соціалістичної Республіки, яка перебувала в нашій країні з офіційним дружнім візитом на запрошення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського Уряду.

Перший секретар ЦК КПЧ Густав Гусак (глава делегації), член Президії ЦК КПЧ, Президент ЧССР генерал армії Людвік Свобода, член Президії ЦК КПЧ, голова Федерального уряду Одржих Черік та інші члени делегації зробили візит членові Політбюро ЦК КПРС, першому секретареві ЦК КП України П. Ю. Шелесту, кандидатуві у члени Політбюро ЦК КПРС, Голові Ради Міністрів УРСР В. В. Щербинському, членові Політбюро ЦК КП Ук-

раїни, Голові Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшчу. Під час візиту відбулася дружня розмова, яка пройшла в обстановці теплоти і сердечності.

Чехословацькі гості побували в Українському науково-дослідному конструкторсько-технологічному інституті синтетичних надтвердих матеріалів та інструменту. Після огляду лабораторій і цихів посланці ЧССР зустрілися з колективом цього науково-дослідного закладу. Його директор Герой Соціалістичної Праці В. М. Бакуль розповів чехословацьким друзям про роботу інституту, про дальший розвиток науково-технічних зв'язків з соціалістичними країнами, у тому числі і з ЧССР.

Перед присутніми з промовою виступив член Президії ЦК КПЧ, Голова Федерального уряду ЧССР О. Чернік. На Україні чимало місць, де в роки Великої Вітчизняної війни радянські і чехословацькі воїни грімали спільного ворага — німецько-фашистських загарбників. Одне з них — село Кодаки Васильківського району на Київщині. Влітку 1944 року у визволенні села разом з Радянською Армією брали участь бійці Першої Окремної чехословацької бригади під командуванням генерала Людвіка Свободи, нині Президента ЧССР.

26 жовтня жителі села тепло і сердечно приймали у себе дорогих друзів — членів делегації ЧССР.

На центральній площі села відбувся багатолюдний мітинг. Голова артілі С. К. Мартиненко, бригадир тракторної бригади Г. С. Власенко, телатниці К. І. Бачинська у своїх виступах говорили про теплі почуття до трудящих соціалістичної Чехословащини, підкреслили, що радянсько-чехословацька дружба вічна і нерушима.

З промовою на мітинг виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербинський.

Промову-відповідь виголосив член Президії ЦК КПЧ, секретар ЦК КПЧ Васил Біляк.

На честь партійно-державної делегації ЧССР ЦК КП України, Президія Верховної Ради і Рада Міністрів Української РСР дали у Маріїнському палаці обід, який пройшов у вишукано сердечній і теплій обстановці. Під час обіду член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест і член Президії ЦК КПЧ, перший секретар ЦК КП Словаччини Штефан Садовський обмінялися промовами.

Увечері 26 жовтня високі чехословацькі гості відбули у Москву. У святково прикрашеному Бориспільському аеропорту партійно-державну делегацію ЧССР на чолі з Густавом Гусакем проводжали керівники Комуністичної партії і уряду України, представники громадськості.

Стаємо на варту

Всі куточки фойє Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка» були залиті вчора яскравим світлом. Раз по раз під його склепінням злітали мелодії комсомольських пісень. Це юнаки і дівчата прийшли сюди відзначити день народження Ленінського комсомолу.

Звучать фанфари. Молодь заходить в зал. Секретар заводського комітету комсомолу Микола Скляниченко вступним словом віткриває вечір. Під звуки урочистого маршу на сцену вносять прапор заводської комсомольської організації.

Сердечними оплесками зустріли молоді робітники виступ одного з перших ком-

ЛЕНІНСЬКОМУ КОМСОМОЛУ ПРИСВЯЧЕНО

сомольців рідного підприємства Петра Васильовича Сяляка. Він поділявся спогадами про незабутні двадцять років — роки грізної боротьби з ворогами революції і перших успіхів соціалістичного будівництва. Квіти, оплески.

І знову завмирає зал. Виступає учасник Великої Вітчизняної війни, кавалер орденів Слави усіх ступенів, наладчик другого механоскладального цеху Микола Іванович Жосан. Про героїзм комсомольців у боротьбі за свободу і незалежність рідної Батьківщини була його розповідь. Наказом старшого покоління прозвучали його слова:

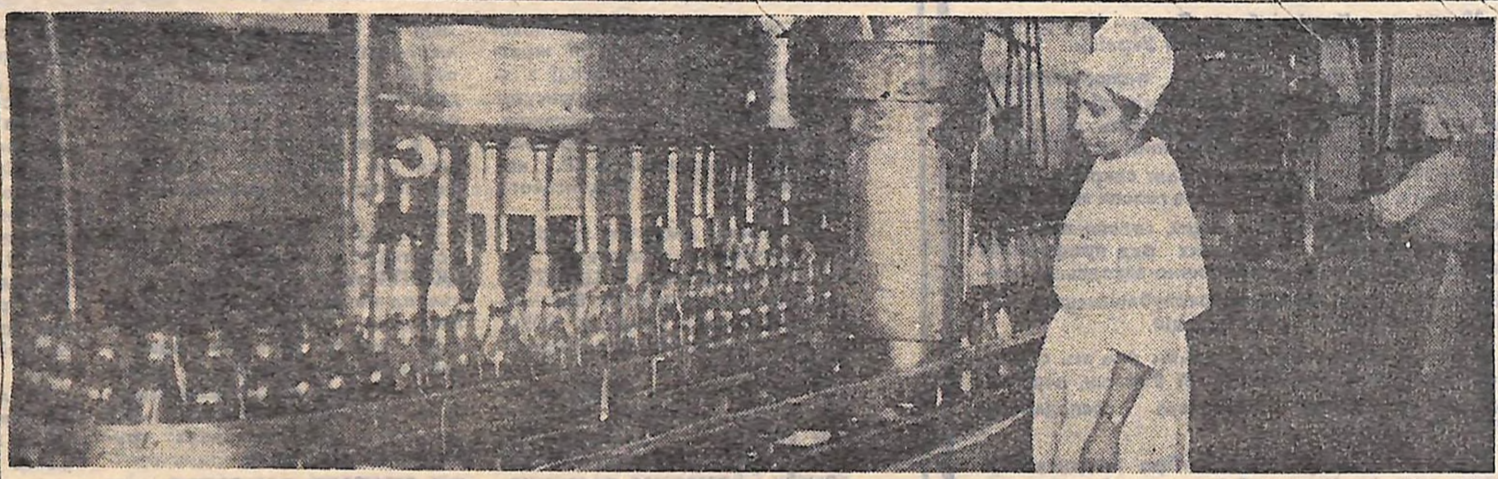
— Хай ваша праця і знання служать зміцненню могутності нашої Вітчизни. Будьте завжди напоготові відстояти здобутки Жовтня, справу великого Леніна!

Потім молодим робітникам, які поповнили заводську організацію — Андрію Гавриленку, Віктору Бондарю, Анатолію Бузуляку були вручені комсомольські квитки. Секретар парткому заводу О. І. Полтанов від імені комуністів поздоровив комсомольців із святом, побажав їм нових трудових звершень у змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Хтось заспіває «Пісню про тривожну молодість». Весь зал підхоплює її.

Великим концертом завершився цей вечір. За чудовим настроєм заводська молоддь вступила в 52-й рік Ленінського комсомолу.

А. КРЯТЕНКО.

22 види продукції виготовляє Кіровоградський молокозавод. Його колектив, виключаючи високі зобов'язання, взяті на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, виготовив з початку року 600 тонн молочної продукції понад план. Нещодавно Міністерство М'ясної і молочної промисловості УРСР урочисто нагородило цеху по розливу молока Марію Гаврильченко. Вона щодня виконує виробничі завдання. Фото В. КОВПАКА.

НАРИС ПРО СУЧАСНИКА

«ДІВЧИНЦІ З ДРУГОЇ ПАРТИ»

Дорога МАРІЄ! Незабарем закінчує середню школу. Куди далі проляже твій шлях, ще не знаю, але вітаю тебе до роботи з людьми!

Лист цей випускниця Кіровоградської середньої школи № 23 Ніла Складниченко адресувала в Болгарію, в місто Пловдив своїй подрузі Марії Кірковій.

«Мила моя подруго! Мені теж час подумати про самостійне життя. Мають, буду народною вчителькою. Приготувала документи в педагогічне училище. Цілу, Твою Марію Кіркову».

Дружба двох дівчаток — українки Ніли Складниченко (тепер Скляниченко, як ми її далі будемо її називати) і болгарки Марії Кіркової зав'язалася незвичайно. «Дівчинці на другій партії лівого ряду» — така адреса була першого листа Ніли, адресованого в Пловдив. Дівчинка-болгарка з другої партії відгукнулася.

Співальні мрії, співальна бенкетність перед майбутнім зблизили двох дівчат, які не бачили ще одна одну.

«...Вступила в торговельно-кулінарне училище в рідному місті», — писала Ніла.

«...Тепер вже навпевне буду вчителькою», — відповідала Марія. — Поздоров мене, зархована студенткою педагогічного училища».

Мрії обох дівчат збувалися. Обидві закінчували учбові заклади і направлялись на роботу.

«...Що трапилось, — бенкетність Марія. — чому від тебе так довго немає листів?»

А листів справді довго не було. Серіє подруги-болгарки мов би відчувало, що у Нілу прикрість, якою вона поділилася з нею не могла чи не хотіла.

«Варто про це писати?» — сумнівалася Ніла і впринила: ні!

А трапилось таке. Ніла Складниченко після закінчення училища прийшла на роботу в Кіровоградський центральний університет. Численний колектив зустрів дівчину, як звичайно, привітав, щоправда, з деякою настороженістю: мовляв, що ти за одна, і як будеш поруч працювати.

Придивлялися, Нілу це не бенкетило, бо що їй до всього цього, коли вона знайшла роботу до душі. Вже в ті роки дівчина знала, як це важливо.

На роботу йшла, як на свято, з роботи поверталася з думкою про застряганий день, бо сподівалася від нього лише приємного. І раптом — недовіда. Як гірм з ясного неба, впала на дівчину ця звістка, облягла вогнем. Як це могло трапитись, адже поруч подруги, яких вона, будучи, так добре знає? А що, як подумують на неї? А як не на неї, то на кого ж, адже вона недавно прийшла в колектив?

Мабуть, тоді вперше (і, до речі, востаннє) порушився сумнів у правильності вибору професії. Ходила, опустивши долу очі, їй здавалося, всі підозрюють її у нечесному вчинку. Постійні покупи попитали став дівчині, допитувалися, що і як. А подруги підходили, вітали: не хвилюйся, мовляв, на роботі трапляється по-різному.

Не хвилюватися не могла, але в Болгарію написала: «Люба Маріє! Нарешті я на самостійній роботі. Не все так легко, як уявлялося в училищі, але справу свою люблю і іншої професії шукати не торівалі вже не задовольняють, покупи, треба шукати щось нове. І комсомольський комітет, порадившись з партійною організацією ЦУМУ, вирішує: переходити на самообслуговування».

«...Мила моя Маріє! Хочу сказати тобі найповажніше: я щаслива! Дочка росте, справи в комсомольській організації йдуть добре. Нещодавно виборили призначили в обласній молодіжній газеті «Молодий комунар» в обласному змаганні серед молодіжних колективів працівників торгівлі. Незабаром відпустка, можливо, побачимося. Цілу. Ніла».

«...Дорога Ніло! І я, і мій чоловік від широго серця просимо відвідати нашу сім'ю, пощипуватись красенем Пловдивом. З нетерпінням чекаємо вашої відпустки. Цілу. Марія».

У стрімкому леті промайнули місяці. Лист у вапня не прийнялося.

«...Сьогодні керівник нашого танцювального ансамблю задоволений. Вже готові український ліричний та російський танці. Приступили до розучування нового. З півгодини справи йдуть на гад. Чекай у гості, подруго, Ніла».

І ще один лист, один штрих з біографії комсомольської організації центрального університету, яку вже третій рік очолює секретар Ніла Складниченко.

«...Була з дівчатами на будівництві. Заробили 110 карбованців. Переслали у фонд солідарності з патріотами В'єтнаму, Ніла».

12 років промайнуло з того часу, коли школярка Ніла писала: «Дівчинці на другій партії лівого ряду», і ось експрес відкочує до Пловдивського вокзалу. Чи пізнають одне одного? Марія і Нечко Кіркови відразу підбігли до вагона з радянською делегацією. Синя радість бризувала з-під тонких брів Марії Кіркової. Осяяна і тиха, поведла вона радянських друзів вулицями рідного міста. Зустрілися біля пам'ятника Невідомому радянському воїну.

— Пам'ятник Альоші, — сказала Марія.

Стали замислено: болгарський робітник Нечко Кірков і радянський інженер Микола Складниченко, вчителька-болгарка Марія Кіркова і працівник сфери обслуговування, комсомольський секретар Ніла Складниченко. Всі молоді, всі не бачили війни, але думки, що зринули біля пам'ятника, були однакові. Життям треба дорожити.

В. ШАРІЙ.

Для твого політичного гарту

До магазину «Політична книга» обжиготоргу надійшли нові видання:

В. І. Ленін. «Детская болель «левизны» в коммунизме». Политиздат, 1969.

В. І. Ленін. «Об идеологической работе». Политиздат, 1969.

В. І. Ленін. «Большевики должны взять власть. Марксизм и восстание». Политиздат, 1969.

М. И. Калинин. «О молодежи». Политиздат, 1969.

Леніну присвячується

В Кіровоградській середній школі № 6 відбувся ленінський вечір поезії. Вірші радянських поетів про В. І. Леніна з широчю теплою читали старшокласники і учні молодших класів.

На цей поетичний вогник до учнів завітали кіровоградські поети Володимир Базилевський та Валерій Гончаренко. Вони розповіли про свої творчі плани, зокрема про ленінську тематику, а потім познайомили учнів зі своїми новими творами.

ВІТРИНА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Мій порадник

ЛЮДИНА немолода, комсомольські ранки мої давно промайнули, але з цікавістю беру кожного разу в руки нашу обласну молодіжну газету «Молодий комунар». Ось, наприклад, номер за 14 жовтня. Дві середні сторінки її присвячені 25-річчю звільнення України від німецько-фашистських загарбників. А йдеться тут і про наш район. Хіба не цікаво прочитати нашим юнакам і дівчатам про героїв, що полягли на схилах Дніпра? Газета з повагою і шанобливістю називає їх імена.

Як постійний читач «Молодого комунара», який, до речі, передплачую вже третій рік, я хочу сказати, що газета ця для вас і про вас, молоді робітники і колгоспники, лікарі і вчителі. Сподіваюся, що в наступному ювілейному році, газета стане ще цікавішою, ще глибше висвітлюватиме героїчні трудові звершення нашої молоді, відповідатиме на всі її запити і жадання.

Давно відомо, що будь-яка газета не твориться без участі читачів. І коли чую від декого, що, мовляв, в ній не друкують про те, про інше, стає боляче. А чому б тому, хто це говорить, не написати в редакцію про те, що цікавить його. Гадаю, газета з вдячністю використала б ці листи на своїх сторінках.

Т. ЗІНЧЕНКО.

с. Онуфріївка.

